

سه شنبه 19 شهریور 1398 10 محرم 1441 10 سپتامبر 2019

انتقال "محمدعلی میرزا" پادشاه مخلوع قاجار به روسیه (1288 ش)

انتقال "محمدعلی میرزا" پادشاه مخلوع قاجار، به روسیه (1288 ش)، پس از شکست قوای محمدعلی شاه قاجار از مشروطه طلبان و فتح تهران توسط آزادی‌خواهان، محمدعلی شاه قاجار به سفارت روس پناهنده شد. پس از مذاکرات مفصل بین محمدعلی شاه قاجار پادشاه مخلوع و هیئت مدیره کمیسیون عالی، متشکل از نمایندگان مجلس و...، قرار بر این شد که شاه قاجار به همراه خانواده خود و همراهان، سفارت روس را به مقصد اروپا ترک کنند. از 25 تیرماه 1288 که محمدعلی شاه به سفارت روس پناهنده شد تا این روز در حدود پنجاه و هفت روز طول کشید، سرانجام شاه قاجار به همراه 120 قزاق ایرانی، به خواری از ایران رانده شد. او به روسیه رفت و در بندر اُدسا در کنار دریای سیاه، مسکن گزید. طبق توافق و پیمان، قرار شد که دولت ایران، سالیانه، یکصد هزار تومان به محمدعلی میرزا و خانواده وی پرداخت کند و در عوض او هم املاکش را به دولت واگذار کرده، جواهرات سلطنتی را پس بدهد. با عزل محمدعلی شاه قاجار، احمد میرزا به پادشاهی قاجار رسید، هرچند به دلیل این‌که دوازده ساله بود، تا سالیانی، قدرت در دست نایب السلطنه قرار داشت و اوضاع مملکت روز به روز بدتر می‌شد. دو سال پس از تبعید محمدعلی شاه، وی در سر، سودای سلطنت کرد و با تعدادی از هوادارانش وارد

ایران شد. ولی این عمل، تحقق نیافت و از آن پس، مقرری او نیز قطع شد. در گذشت عالم مجاهد ما؛ آیت‌الله: "سید محمود طالقانی" اولین امام جمعه تهران (1358 ش)، آیت‌الله: سید محمود طالقانی در سال 1289 شمسی (1329 ق) در طالقان دیده به جهان گشود. وی پس از فراگیری دروس مقدماتی در زادگاه خود، راهی قم گردید و پس از شرکت در درس خارج حضرات آیات: سید محمد حجت کوه‌کمره‌ای و سید محمدتقی خوانساری، از آیت‌الله: شیخ عبدالکریم حائری یزدی، اجازه اجتهاد گرفت. مبارزات ایشان از زمان ورود به حوزه علمیه قم شروع شد. در سال 1318، برای اولین بار، خشم خویش به رژیم را با صدور یک اطلاعیه در رابطه با کشف حجاب ابراز کرد و در پی آن دستگیر و زندانی شد. پس از شهریور 1320، مبارزه را به طور رسمی آغاز کرد و پس از وقفه‌ای در این میان، به جرم پنهان کردن شهید نواب صفوی راهی زندان گردید. وی در سال‌های 1330 و 1331 بنا به پیشنهاد آیت‌الله: بروجردي برای شرکت در تشریک مساعی بین مسلمین، به کشورهای مصر و اردن سفر کرد. آیت‌الله: طالقانی با پیروی از امام خمینی (ره) در سال 1342 وارد مبارزه با رژیم گردید که در این راه چندین بار محکوم به زندان شد. او در طول دوران زندان، مرارت‌های فراوانی را تحمل کرد ولی در راه تحقق آرمان بلند خویش، لحظه‌ای از خود خستگی و تزلزل نشان نداد. آیت‌الله: طالقانی در طی بیش از یازده سال زندان، همواره به عنوان الگوی مقاومت و پایداری مطرح بود و پس از هر بار آزادی، راه گذشته خود را در مسیر انقلاب اسلامی ادامه می‌داد. این عالم مجاهد، پس از آزادی از زندان در سال 1357، نقش مهمی در برپایی راهپیمایی عظیم و پرشور تاسوعا و عاشورای آن سال داشت. آیت‌الله: طالقانی، پس از پیروزی انقلاب، به ریاست شورای انقلاب برگزیده شد و در انتخابات مجلس خبرگان قانون اساسی، به نمایندگی مردم تهران انتخاب گردید. این مبارز نستوه، در اوایل مرداد 1358، از سوی امام خمینی، به امامت جمعه مردم تهران منصوب شد و آخرین نماز جمعه ایشان در سالگرد کشتار خونین 17 شهریور، در بهشت زهرا برگزار گردید. آیت‌الله: طالقانی در کنار سال‌های متمادي مبارزه، از فعالیت‌های علمی غافل نگردید و آثار متعددی را به وجود آورد که تفسیر پرتوی از قرآن در 6 جلد، پرتوی از نهج‌البلاغه، آزادی و استبداد، درسی از قرآن و درس وحدت، از آن جمله‌اند. سرانجام این عالم بزرگ و مبارز انقلابی در 19 شهریور 1358 در 69 سالگی دار فانی را وداع گفت و پس از تشییع باشکوه در بهشت زهرا به خاک سپرده شد.

انفجار بمب در حرم امام: رضا(ع) در عاشورای حسینی توسط منافقان (1415 ق)، در بعداز ظهر عاشورای سال 1415 ق برابر با 30 خرداد 1373 ش، در حالی که مردم عزادار، در اوج برگزاری مراسم بزرگداشت قیام تاریخی امام حسین(ع) بودند، بمبی در داخل حرم مطهر و نزدیک مرقد منور حضرت ثامن الحجج امام رضا(ع) منفجر شد و عاشورای حرم رضوی در مشهد مقدس رقم خورد. در پی این انفجار، ده‌ها تن از زائران و علاقمندان اهل بیت در حرم امام رضا(ع) شهید یا مجروح شدند و خسارت زیادی به حرم مطهر وارد آمد. عاشورای حسینی و شهادت "امام حسین(ع)" به هم او باران وفاداری، در صحای کربلا توسط سپاه نبد(961)، امام حسین(ع) پس از حرکت به سوی کوفه، با پیمان شکنی مردم آن سامان مواجه گردید. سپاهیان یزید که به دستور عبیدالله بن زیاد و به فرماندهی عمر بن سعد وارد صحرائی کربلا شده بودند، مانع از رفتن امام از آن مکان گردیدند. سرانجام در دهم محرم سال 61 هجری دستان خود را به خون پاک فرزند رسول(ص) آغشته ساخته و یارانش را به شهادت رساندند. امام حسین(ع) در هنگام شهادت 57 سال داشتند و یازده سال از امامت ایشان گذشته بود. امام حسین(ع) از روز نخست از مدینه با شعار امر به معروف و نهی از منکر حرکت کرد. از این دیدگاه، منطق امام حسین(ع) منطق اعتراض و تهاجم بر حکومت ضد اسلامی بود، منطق او این بود که چون جهان اسلام را منکرات و فساد و آلودگی فراگرفته و حکومت وقت به صورت سرچشمه و فساد درآمده است، او به حکم مسؤولیت شرعی و وظیفه‌ی

شهادت عالم مبارک "میرزا علی ثقة الاسلام تبریزی" توسط عماما، در سال 1330 ق. میرزا علی ثقة الاسلام تبریزی فرزند میرزا موسی، در سال 1377 قمری در خانواده‌ی علم و دیانت دیده به جهان گشود. در ایران و عتبات عالیات و در حوزه‌ی علمیه درس اساتید بزرگی چون فاضل اردکانی، شیخ زین‌الدین العابدین مازندرانی و شیخ علی یزدی کسب فیض نمود. در سال 1308 قمری به تبریز مراجعت نموده و به تدریس علوم اسلامی و رسیدگی به امور مذهبی و اجتماعی مردم همت گماشت. وی در قیام و حکومت ملی مردم آذربایجان، به ویژه شهر قهرمان تبریز فعالیت چشمگیری داشت. قزاق‌های روسیه‌ی تزاری که به پشتیبانی حکومت استبدادی محمدعلی شاه قاجار، تبریز را به اشغال نظامی خود در آورده بودند، با قیام مردمی این شهر به رهبری ثقة الاسلام تبریزی مواجه شده و پس از درگیری سنگین، مفتضخانه شهر را ترک نموده و تن به صلح دادند. اما مرتکب خیانت شده و یک روز پس از امضای صلح‌نامه و خلع سلاح مجاهدین، توپخانه‌هایشان، آتش بار سنگینی را بر شهر تبریز آغاز کرده و زمینه‌ی ورود پیاده نظام را فراهم نمودند. شهر، به اشغال قزاق‌ها درآمد و از سوی اشغال‌گران، کشتار بی رحمانه‌ی بی‌درمانه‌ی در خیابان‌ها و کوچه‌ها به راه افتاد. مردم به ناچار شهر را ترک گفته و به اطراف پناهنده شدند ولیکن مجاهدین، سنگر خویش را ترک نکرده و از شهر خارج نشدند. بسیاری از آنان که در شهر مانده بودند، دستگیر شده و برخی از آنان به دار کشیده شدند. از جمله شهید ثقة الاسلام تبریزی پس از تحمل شکنجه‌های فراوان، به چوبه‌ی دروازه‌ی دار اشغالگران آویخته شد و در عصر عاشورای 1330 ق برابر با 10 دی 1290 شمسی، روحش به لقاءالله پیوست.

آغاز "ماورای" میان آلمان و روسیه در حین جنگ جهانی اول (1914م) در پی آغاز جنگ جهانی اول و پیوستن روسیه به متفقین و نیز اعلام جنگ آلمان به این کشور، در 10 سپتامبر 1914م یکی دیگر از صحنه‌های رویارویی و نبرد میان روس و آلمان آغاز گردید. در این جنگ سه روزه که در کنار دریاچه مازوری میان نیروهای دو کشور به وقوع پیوست، آلمانی‌ها با استفاده از تکنیک‌های جدید رزمی و سلاح‌های جدید پیروز شدند. در این نبرد حدود 20 هزار سرباز روسی کشته و 45 هزار نفر اسیر شدند. پس از استقلال کشور، آلمانی‌ها "گینه بیسائو" را استعمار پرتغال (1974م) (ن.ک: 24 سپتامبر) زمانی گینه بیسائو به عنوان پادشاهی گابو بخشی از امپراتوری مالی بود. بخش‌هایی از این پادشاهی تا زمان استعمار پرتغالی‌ها در قرن ۱۸ باقی مانده بود. پرتغالی‌ها در قرن ۱۷ آغاز به تجارت برده در این کشور کردند. باوجود این که این کشور از نخستین مستعمرات پرتغال بود، بخش‌های داخلی آن تا قرن ۱۹ مورد اکتشاف قرار نگرفت. این کشور که یکی از مستعمرات پرتغال بود و گینه پرتغال نام داشت، پس از استقلال در ۲۴ سپتامبر ۱۹۷۳ نام پایتخت خود، بیسائو را به نام رسمی خود اضافه کرد تا از اشتباه گرفته شدن با جمهوری گینه جلوگیری کند. الهی خود، باید قیام کند.